

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete4
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

28 Mayıs 2025 S.61

Gezi Biziz!

2

Devrimler tarihin ve emekçilerin bayramıdır. Ayaklanmalar ise arifesi. Hiçbir şey boşa gitmez toplumsal mücadele ırmağında. Birikir adım adım. Gezi, kendinden öncekilerin birikiminin sonucuydu. Tıpkı 19 Mart'ta patlak veren ayaklanmanın, Gezi ve 6-8 Ekim dahil kendinden önceki birikimlerin sonucu olması gibi. Büyük devrimci ayaklanmalar, geleceğin öğelerini taşır bağrında. Kitlesele kahramanlık, kitle dehası, dayanışma, özgürlük... Tıpkı Gezi Parkı'nda, Taksim'de olduğu gibi. Mart Ayaklanması tüm bunların üzerinde yükseldi.

2

Editör

"Terörsüz Türkiye" Mümkün Mü?

5

Belediye Taşeron İşçileri Kadro Hakkını İstiyor

6

Temade Çınar

Dayanışma

9

Umut Çakır

Devrimin Hamle Üstünlüğü

12

Alparslan
Özdoğan

Sinan
Cemgil

Kadir
Manga

Sinanların Cüretiyle Devrime!

Gezi Biziz!

Manşet

Bir halk ayağa kalktığında, bir sel olup akmaya başladığında, durdurulamaz bir çığ olur yıkar geçer tüm bariyerleri, engelleri. Tıpkı 12 yıl önce olduğu gibi...

2013'te Taksim'de yükselen, bir parkın çığılığı değil. «Üç beş ağaç» meselesi hiç değil. RTE şahsında cisimleşen bu baskı ve sömürü düzenine karşı işçi sınıfının, Kürt halkının, kadınların, gençliğin engel tanımaz başkaldırısıydı.

Gezi Parkı'ndaki «direniş çadırları»na yapılan huncarca baskın... O vahşet, o gözü dönmüşlük, hoyratlık... bir isyan çağrısı oldu bir anda. 31 Mayıs'ta ateşlendi fitili isyanın... Taksim Meydanı'na ulaşmak için su gibi aktı binlerce emekçi. Kuşattılar Meydanı. Gün boyu çatıştılar ele geçirmek için. Olmadı, ele geçiremedi.

İsyan bitti sandı dinci faşizm. İnsanlar galeyana geldi, sokağa çıktı, çatıştı ve bitti!.. Böyle olduğuna inandı RTE ve dinci faşist iktidar. Ama 1 Haziran'da çok daha güçlü çıktı emek cephesi sokağa. Boğaz'ın karşı yakasından yürüyüşe geçti. Taksim'e çıkan bütün sokaklarda çatışmalar alevlendi. Ve sonunda Taksim zaptedildi!

Devrimler tarihin ve emekçilerin bayramıdır. Ayaklanmalar ise arifesi. Hiçbir şey boşa gitmez toplumsal mücadele ırmağında. Birikir adım adım. Gezi, kendinden öncekilerin birikiminin sonucuydu. Tıpkı 19 Mart'ta patlak veren ayaklanmanın, Gezi ve 6-8 Ekim dahil kendinden önceki birikimlerin sonucu olması gibi.

Büyük devrimci ayaklanmalar, geleceğin öğelerini taşır bağrında. Kitlese kahramanlık, kitle dehası, dayanışma, özgürlük... Tıpkı Gezi Parkı'nda, Taksim'de olduğu gibi. Mart Ayaklanması tüm bunların üzerinde yükseldi.

Haziran'ın yıldönümüne Mart'ın istimiyle giriyoruz. Yeni ayaklanmalara Gezi'nin, 6-8 Ekim, Mart'ın açtığı yoldan geçerek ilerliyoruz.

«Bu Daha Başlangıç» diyorduk Gezi Ayaklanması sırasında. Kavga sürüyor. Şiddetlenerek, büyüyerek...

Gezi halktır, milyonlarca emekçidir. Gezi biziz!

“Terörsüz Türkiye” Mümkün Mü?

Editör

Şimdi, on yıllardır zindanda kalan bir tutsağın yaklaşan tahliyesi için gün saymaya başlaması gibi, cümle karşı devrim cephesi, tekelci sermaye sınıfı, emperyalist devletler, dinci faşist iktidar ve tüm burjuva partiler silahların fiili olarak bırakılacağı zaman için “gün sayıyorlar”.

Bir düzeltmeyle başlamak gerekir: Tekelci sermaye sınıfı ve onun politik iktidarı olarak dinci faşist iktidarın dilindeki “Terörsüz Türkiye” ifadesi, “Devrimsiz Türkiye” anlamındadır; bunu anlatıyor ve bunun için kullanılıyor.

“Devrimsiz Türkiye” yani toplumsal devrim tehlikesinin olmadığı bir Türkiye, devletin kuruluşundan beri egemen sınıfın hayalidir. Egemen sınıf olarak burjuvazinin bu hayal ve özlemi, özellikle Denizlerin, Sinanların, Mahirlerin 1971'de yaktıkları devrim ateşinden bu yana, hep varolmuştur.

Tekelci sermaye sınıfı ve emperyalist mali sermaye, ellerinin altında bulunan militarist/faşist devletlerle bu amaçlarına ulaşmak için çok şey yaptılar. Denizlerden başlayarak idamlar, katliamlar, onbinlerce insanı zindana atma, işkencelerden geçirme, köyleri yakmalar, gözaltında öldürerek “kaybetme” vb. sayılamayacak kadar, akla gelen her türlü vahşeti yaptılar. Sonuç? Güçlenerek devam eden bir birleşik devrim!

Nihayet, yarım asrı geçen bir süre sonunda, ulusal kurtuluş hareketi (UKH) olarak PKK'nin kendini feshettiğini ve silahlı mücadeleye son verdiğini bir kongre ile ilan etmesiyle, bu hayal ve özlemine kavuştuğunu düşündü tekelci sermaye sınıfı. **Şimdi, on yıllardır zindanda kalan bir tutsağın**

yaklaşan tahliyesi için gün saymaya başlaması gibi, cümle karşı devrim cephesi, tekelci sermaye sınıfı, emperyalist devletler, dinci faşist iktidar ve tüm burjuva partiler silahların fiili olarak bırakılacağı zaman için “gün sayıyorlar”.

Gün sayanlar, yukarıda saydıklarımızla sınırlı değil elbette. Burjuvaziye, her daim “tasada ve kıvançta bir” olan sosyal reformist partiler ve gelişmelerin bu noktaya gelmesi için ellerinden gelen her çabayı gösteren; şimdi her fırsatta faşist Bahçeli'nin, 2015-2016 Kent Savaşlarında Mehmet Tunç dahil, yürekli devrimcilerin üzerine kimyasal bomba yağdırma emri verenlerin elini sıkamak için sıraya giren uzlaşmacı parti de bunlar arasında.

Sınıf bilinçli devrimci öncü işçilerin, devrimci gençliğin manzarayı daha iyi görebilmesi için sosyal reformist partilerin açıklamalarından küçük bir seçki vermek istiyoruz. Elbette başı, “komünist” Kemal Okuyan çekiyor. Şöyle diyor: “Silah bırakmanın her durumda iyi bir adım olduğu ortada. Yoksul insanlar, emekçiler arasında düşmanlık yaratan bir atmosferin ortadan kalkması olumlu bir gelişmedir.”

Bir başkası, “Kimse silahlar susmasın, barış gelsin, savaş bitmesin demez.” diye kendinden emin konuşuyor.

Bütün bu tayfanın “terörsüz Türkiye” dediği ve hayal ettiği, “devrimsiz Türkiye” özlemi gerçekleşir mi? Canlarını sıkacak da olsa, bu tayfaya şu yanıtı vermek zorundayız: Bu hayaliniz, bu özleminiz asla gerçekleşmeyecek!

Bunların bir başka “ruh ikizi” de şöyle buyuruyor: “PKK’nin 12. Kongre kararları Kürt sorununun askeri yöntemlerle değil, siyasal yöntemlerle çözümü için çok önemlidir.”

Kısa bir makale için bu kadarı yeter. Burjuvaziyle “tasada ve kıvançta” bir olan bu parti ve çevrelerin görüşlerini merak eden okurlarımız bunları internet üzerinden de okuyabilirler.

Bütün bu tayfanın “terörsüz Türkiye” dediği ve hayal ettiği, “devrimsiz Türkiye” özlemi gerçekleşir mi? Canlarını sıkacak da olsa, bu tayfaya şu yanıtı vermek zorundayız: Bu hayaliniz, bu özleminiz asla gerçekleşmeyecek! Biz ya da başkaları istediği için değil, kapitalist toplumların gelişme diyalektiği, uzlaşmaz sınıf çelişkileri, sermaye-emek çelişkisi ve mücadelesi; her ulusal baskı ulusal başkaldırıya yol açtığı için vb. böyledir bu.

Devrimsiz bir kapitalist ülke her burjuva sınıfın ve her burjuvanın hayalidir. Buna, sömürünün olmadığı, “iyileştirilmiş” kapitalist toplum hayaliyle yaşayan sosyal reformist partiler dahildir, kuşkusuz. Ama hiçbir kapitalist ülke, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinden kaçınmaz; bu mücadeleyi yok edemez ve dahası bu sınıf savaşının mantıki sonucuna doğru yol almasını engelleyemez. Kaçınılmaz biçimde eski toplumu yıkmaya doğru yol alan bu sınıf mücadelesi, eninde-sonunda bir

devrim mücadelesidir ve silahlı biçimler dahil, mücadelenin bütün biçimlerini içermek zorundadır. Zor, yeni bir topluma gebe her eski toplumun ebesidir. Eski toplum yani kapitalist toplum mutlaka yıkılacak ve bu yıkım, zora dayalı, mücadelenin bütün biçimlerinin kullanımıyla gerçekleşecek.

Şimdi, önlerindeki çukura bakmaktan karşılarında kendilerini bekleyen tufanı göremeyen her darkafalı gibi burjuva sınıf ve onun ayakları dibinde dolaşan sosyal reformistler, “amaann canım, biz somut bir şeyden kurtuluyoruz; bunlar nazari şeyler” diyebilirler. Nazari değil de, pratik örnekler verelim de keyifleri iyice kaçsın. Bir kere, “terör” dedikleri “devrim ateşi” UKH henüz ortada yokken, Denizler, Mahirler, Sinanlar tarafından Ankara’da, Kızılder’e, Nurhaklar’da yakılmıştı. Ezcümle, toplumsal devrim UKH ile başlamadığı gibi, UKH ile de bitmez. Ama bu da “duru gökte çakan şimşek” misali sökün etmedi. Denizler, Mahirler, Sinanlar, 1960’lı yıllar boyunca birbirini izleyen sayısız köylü eylemi, köylülerin toprak işgali eylemi, sayısız grev, direniş, boykot ve nihayetinde görkemli 15-16 Haziran işçi ayaklanması üzerine doğdular.

Tekelci sermaye sınıfının ve onun ayakları dibinde dolaşanların keyfi yeterince kaçmadıysa, biraz daha devam edebiliriz. Örneğin, **1970’li yılların görkemli devrimci döneminde henüz UKH yok iken**

Kürt ulusu ulusal/toplumsal uyanışa başlamış, “Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği” sloganı sokaklarda yankılamaya, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı konusunda şiddetli ideolojik-teorik tartışmalar yapılmaya; sayısız örgüt kurulmaya başlanmıştı.

Burjuva sınıfın, dinci faşist iktidarın ve onların ayakları dibinde dolaşanların keyfini kaçırarak son çarpıcı örneği verebiliriz artık. Örneğimiz, 2013 Haziran Halk Ayaklanmasıdır. Bu ayaklanma, her ayaklanma gibi, bir devrim provasıdır. Haziran Halk Ayaklanmasının dinci faşist iktidarı devirecek noktaya kadar ileri gidememesi ayrı bir konu, bu ayaklanma UKH ve hatta diğer tüm örgütlerin dışında başladı ve gelişti. 2025 Mart Ayaklanmasının dumanı ise hala tütüyor.

Kısaca, Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi, tarihsel örneklerle gösterdiğimiz gibi UKH ile başlamadı; UKH’nin tarihin zora dayalı devrim sahnesinden çekilip başka bir platformda kendine yer bulmaya çalışmasıyla da son bulmaz. Onun için burjuvazinin, emperyalistlerin, onların ayakları dibinden ayrılmayanların “terörsüz” yani devrimsiz Türkiye hayali hiçbir zaman gerçekleşmeyecek!

Zamanı gelmiş bir devrimi hiçbir güç engelleyemez. Birleşik devrim yoluna devam edecek.

Queen Tarım işçileriyle Dayanışma Sürüyor

sözleşmelerini ihlal eden bu düzene sessiz kalmayın" denilerek, 6 Haziran'da Danimarka'da yürürlüğe girecek ILO 190 Sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi hatırlatıldı.

"Bu sözleşmenin gereği Queen Tarım'daki uygulamalara karşı harekete geçilmesidir. Aksi takdirde sadece Türkiye'de değil, Danimarka'da da bu sömürüye karşı bir ses yükselecektir. Queen Tarım'da kadın işçileri taciz edenler, tehdit edenler, aileleriyle tehdit edenler artık dayanışmanın gücü karşısında geri çekilmek zorunda kalıyor. Çünkü biz yalnız değiliz. Bugünkü eylemimizde de gördüğümüz gibi, çok sayıda sendika, kadın örgütü, meslek odası ve hak savunucusu bu mücadelenin yanındadır. Dayanışma büyüyor, direniş güçleniyor! Bu direnişin gücünü, Danimarka Devleti de, Queen Flowers da, Türkiye'deki siyasi iktidar da duymak zorunda. Biz her hafta yeniden konuşacağız, her hafta yeniden ses olacağız. Çünkü Queen işçileri susmuyor, korkmuyor, itaat etmiyor." denilerek dayanışmanın süreceği ifade edildi.

İzmir Dikili'de bulunan Queen Tarım işçilerinin, Birleşik Tarım Orman İşçileri Sendikası'nda örgütlenmeleri üzerine artan baskı, mobbing ve tehditlere karşı Queen Tarım işçileriyle dayanışma eylemi ikinci haftasında 23 Mayıs günü İstanbul'da Şişli'deki Danimarka Konsoloslugu önünde yapıldı.

Birleşik Tarım Orman İşçileri Sendikası'nın çağrısıyla sendikalar, devrimci örgütler, üniversite öğrencileri, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerden çok sayıda kişi Queen'de yaşanan baskıya, tehditlere, tacize ve sendikal hak gasplarına karşı bir araya geldi. Yapılan açıklamada

Queen işçilerinin mücadelesinin yalnızca bir işyeri mücadelesi değil; tüm kadınların ve işçilerin onur mücadelesi olduğu belirtildi.

Queen Tarım'ın, anayasal hakkını kullanan işçileri sindirmeye, sarı sendikalarla masabaşı oyunlar oynamaya çalıştığı ifade edilerek, "Sadece sarı sendikaya üye olanlara bayram parası ve ikramiye vereceğini açıklayarak açıkça rüşvet dağıtıyor, sendikal örgütlülüğü bölmeye çalışıyor. Ama başaramayacak! Çünkü bu direnişin kökünde onur var, birlikte direnmenin gücü var" denildi.

"Kadın işçilerin onuruyla oynayan, tacizi görmezden gelen, ILO ve BM

Sıfır Zam Dayatmasına Karşı Eylem

Bakırköy Belediyesi'nde yetkili olan Tüm Bel-Sen 1 Nolu Şube üyeleri 22 Mayıs günü, TİS görüşmelerinin tıkanması ve sıfır zan dayatmasına karşı belediye binası önünde basın açıklaması yaptı.

Toplu sözleşme sürecinin tıkanıldığını belirterek, her Çarşamba günü 12.00-13.00 arası taleplerini yüksek sesle dile getireceklerini söyleyen sendika üyeleri yapılan açıklamada, Bakırköy Belediyesi'nde örgütlü ve yetkili, KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen üyeleri olarak ülkenin hukukun tanınmadığı, ağır ekonomik koşulların yaşatıldığı, anti demokratik bir süreçten geçtiği ve tüm halk gibi, yoksulluk içinde ezilmekte oldukları belirtti.

Bakırköy Belediyesi'nde yetkili sendika Tüm Bel- Sen olarak, Kamu Emekçileri'nin bu ağır şartlarda bir nebze de olsun nefes alabilmesi için Toplu Sözleşme imzalamakta olduklarını, fakat ekonomik rahatlama sağlanacağını her fırsatta dile getiren CHP'nin yereldeki Bakırköy Belediye yönetiminin, bu konuda hiçbir adım atmadığı ifade edildi.

Ekonomik koşulların her gün daha da ağırlaştığı bir dönemde yaşam koşullarının iyileştirilmesi adına 6 ayı

aşkın bir süredir yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinin Bakırköy Belediyesi yönetiminin, iktidarın genel politikalarında olduğu gibi ilk önce emekçiden tasarruf ve kesinti yapmak tavrı yüzünden tıkanıldığı belirtilen açıklamada "Toplu Sözleşme görüşmelerinde belediye çalışanı kamu emekçilerine neredeyse sıfır zam dayatılmıştır. Tüm Bel-Sen olarak bizler nasıl ki ülkedeki her

adaletsizliğe, hukuksuzluğa, anti demokratik uygulamalara, seçme seçilme irademize konulmak istenen ipoteğe, ekonomik krize karşı duruyor ses yükseltiyor, meydanlarda omuz omuza yürüyorsak, bugün burada bize dayatılan bu sıfır zam politikasına karşı da sesimizi yükseltiyor, tavrımızı net koyuyoruz. Bu haksızlık son bulana kadar mücadele edeceğiz" denildi.

Belediye Taşeron İşçileri Kadro Hakkını İstiyor

Belediye İşçilerine Kadro Girişimi'nin çağrısıyla, taşeron belediye işçileri, 25 Mayıs günü Kadıköy'de basın açıklaması yaparak "Emeğimizin yok sayılmasını kabul etmiyoruz. Gerçek kadro istiyoruz! Güvenceli çalışma hakkı istiyoruz" dedi.

Çok sayıda taşeron belediye işçisi, Kadıköy Süreyya Operası önünde eylem yaparak kadro hakkı ve güvenceli çalışma başta olmak üzere taleplerini dile getirdi.

Eylemde, İzmir'deki Çiğli Belediyesi'nde işten atılan ve CHP'nin Ankara'daki genel merkezi önünde eylemde olan Çiğli Belediyesi işçileri mesaj gönderdi.

"Bu Mücadeleyi Büyüteceğiz"

İşten atılan Beşiktaş Belediyesi işçileri adına konuşan Cem Çiftçi, işçinin işten çıkarıldığını ve işten çıkarmaların devam edeceğini, 2 haftadır sürdürdükleri eylemlere rağmen belediye yönetiminin kendilerini görmezden geldiğini söyleyerek, "Çocuklarımızın geleceği bir başkanın iki dudağının arasında. Biz bu mücadeleyi büyüteceğiz, bu iradeyi ortaya koyacağız" dedi.

Belediye İşçilerine Kadro Girişimi adına okunan basın açıklamasında, yıllardır kamuda çalışmalarına rağmen, 2018'de uygulamaya konulan 696 sayılı KHK ile gerçek kadro değil, belediye şirketleri üzerinden yeni

bir taşeron düzeni icat edildiğine dikkat çekildi. Belediyelerdeki bu istihdam biçiminin işçilere güvencesizliği, düşük ücretleri, keyfi işten çıkarmaları ve baskıyı reva gördüğü belirtilen açıklamada "Ne toplu iş sözleşmelerinde gerçek bir söz hakkımız var, ne de çalıştığımız iş yerlerinde. Bir sabah kapı dışarı edilmemiz, sadece bir yöneticinin keyfine, cebimize gelen bir SMS'e bakıyor. Aldığımız ücretler yetersiz, barınma ve gıda ihtiyacımızı bile karşılamıyor" denildi.

Açıklamada, taşeron belediye işçilerinin talepleri şöyle sıralandı:

* Norm Kadro: 5393 Sayılı Belediyeler Kanunu'nun 49. maddesi yeniden düzenlenmeli; bütün belediye işçilerinin çalışma statüsü norm kadro esaslarına ve norm kadro sayısı gerçek ihtiyaca göre artırılarak yapılmalıdır.

* İlave Tediye: belediyelerde hizmet üreten tüm işçiler kamu işçisi olarak kabul edilmeli, 6772 sayılı kanuna göre 52 günlük ilave tediye, ayırım gözetilmeksizin her işçiye ödenmelidir.

* İş Güvencesi: Haksız, hukuksuz ve keyfi şekilde işten çıkarmalara son verilmelidir. İşe iade davalarını kazanan işçiler, kesin suretle ve hemen işine dönmelidir.

* Vergi Adaleti: Toplu iş sözleşmelerinde paraya taalluk eden tüm mali ve sosyal haklar 'brüt'

yerine 'net ücret' olarak belirtilmeli, işçiler 'gelir vergisi' yükü altında ezdirilmemelidir. Vergiler sadece işçilerden toplanmamalıdır.

* Eşit İşe Eşit Ücret:

Belediyelerdeki kadın erkek eşitsizliği, kadın istihdamının artırılması ile çözülecek kadar basit bir sorun değildir. Belediyelerdeki cinsiyetçi iş bölümü ve ücretlendirme son bulmalı, kadın işçilerin güvenceli ve güvenli çalışabilmeleri için tüm şartlar yerine getirilmelidir.

* Taban Ücret: Sendikalar tarafından her ay açıklanan yoksulluk sınırı, belediye işçilerinin net taban ücreti olmalıdır.

Bu taleplerin sadece maaş ya da sözleşme değil, işçinin onurunu, emeğin geleceğini ve sınıfın birliğini savunma meselesi olduğu belirtilen açıklama, "Biz, belediye işçileri olarak, sorunlarımızın çözümünün, çalışma hayatının bin bir garabetinin değişmesi ile mümkün olacağını biliyoruz. Bunun için büyük bir hareket yaratmak zorunda olduğumuzun da farkındayız. Bugün burada bu hareketi inşa etmek için topladık. Kararlı bir şekilde yürümeye devam edeceğiz. Biraz önce saydığımız 6 madde için önümüzdeki günlerde Türkiye çapında, yaygın bir şekilde çalışmalar yapacağız. Bugün burada yaptığımız basın açıklaması yeni bir dönemin başlangıcıdır" denilerek sonlandı.

İşçi Sınıfının Bozulan Kavramları -8

Dayanışma

Temade Çınar

Her eylem işçi sınıfının bilinçsel, örgütsel ve teknik olarak geliştiği, güçlendiği bir okuldur. Bugün için bir yanıla yarının ikna süreci, diğer yanıla araştırma ve deneyleme alanıdır diyebiliriz.

İşçiler tüm eylemleriyle yarın yönetecekleri sistemin, sosyalizmin toplumun diğer kesimleri için nasıl olacağını gösterirler. Kapitalist sistemin içinde gelişip, temellerini atan sosyalizm insanlık tarihinin sadece en ileri değil, en insani sistemidir de. İşçiler kapitalist sistemle bir yandan mücadele ederken, diğer yandan da kitleleri kendi taraflarına çekmeye çalışır. Yani kapitalizmde işçiler hem yönetmeyi öğrenirler, hem de eylemlerinin sonuçlarını sınama, kendi kuracakları sisteme hazırlanma fırsatlarını yakalarlar. Her eylem işçi sınıfının bilinçsel, örgütsel ve teknik olarak geliştiği, güçlendiği bir okuldur. Bugün için bir yanıla yarının ikna süreci, diğer yanıla araştırma ve deneyleme alanıdır diyebiliriz. Kapitalist sistem kendi mezar kazıcılarını tarih sahnesine çıkartmış bir sistem olarak, ilk anından itibaren her gün işçi sınıfı tarafından yıkılacağı günü ertelemeye, hayatta kalmaya çalışır. İşçi sınıfı da ilk günden itibaren kendi sisteminin olanaklarını geliştiren bu sistem içinde hazırlıklarını

sürdürür.

Mücadele alanları birbirlerine her şekilde destekte bulunabilirler, bulunuyorlar da. Che'nin bilindik sözleriyle, *"Dayanışma ezilenlerin inceliğidir."* Bu incelik pek çok dayanışma biçimi ortaya çıkartmış durumda. Uzaktan da olsa tarafınızı beyan edecek, belirtecek sözlü, yazılı, eylemli bir şey yapabilirsiniz. İhtiyaçlarını karşılamak için organizasyonlar kurabilir, katılabilirsiniz. Bizzat gidip eyleme hem moral hem fiziki güç verebilirsiniz. Eyleme katılıp orada kendinizi anlatma fırsatlarını değerlendirebilirsiniz. Bir işçi grubunun söylediği gibi, *"Eyleme başlarken yalnız olduğumuzu düşünmüştük, oysa eylem başladığı andan itibaren hiç yalnız kalmadık. Sürekli, hiç tanımadığımız yerlerden bile destek aldık. Anladık ki bu ülkede eyleme geçen kimse yalnız kalmaz."*

Bu ülkede gençlik, kadınlar, çevre hareketleri başlattıkları hiçbir eylemde yalnız kalmadılar. Topraklarımızda insan yaşamının her aşamasında çok köklü ve güçlü dayanışma geleneği var.

İşçilerin başka mücadele alanlarıyla dayanışma gösterdiklerinde bu davranışlarının kendi saflarını güçlendirmenin ve toplumun diğer katmanlarının sosyalizme ikna sürecinin bir parçası olduğunu bilmelidirler. **Çevre eylemlerini desteklerken çevre politikasını, kadın eylemlerini, gençlik eylemlerini desteklerken bu alandaki politikalarını yansıtır, anlatır ve geliştirirler.** Dolayısıyla işçilerin kendi içlerinde ve diğer alanlarla dayanışmaları alanların birbiriyle dayanışmaları gibi değerlendirilemez.

Kapitalizmin toplumun tüm kesimlerine ve doğaya düşmanlığı sonucu ortaya çıkan saldırılar karşısında bir karşı duruş olarak eyleme geçen kesimler, bu mücadelede güçlerini birleştirebilir, ezilenden yana taraf olabilirler. Bu mücadeleler kapitalizme karşı bir karşı koyuş, bir direniş alanı olarak kabul edilebilir. Tarihsel olarak kapitalizmi yıkma yeteneğindeki

tek sınıfın işçi sınıfı olduğunu herkes kabul eder.

Toplumsal hafıza, kapitalizmin ilk kurulduğu andan itibaren makus sonunu, işçi sınıfı tarafından yıkılma anını beklediğini de bilir. İşçi sınıfı yalnızca sistemin saldırıları karşısında ayakta kalma, var oluşunu sürdürme mücadelesi vermez. Her mücadelesinde burjuvaziye biraz daha köşeye sıkıştırır, sosyalizme bir adım daha yaklaşır. Geleceğin politikalarını geliştirir. Bugünden öğrenir. Tarım politikaları konusunda tarım alanında ortaya çıkan eylemlerdeki işçilerden, beyaz yakalıların sorunlarının nasıl çözüleceğini yine onlardan vb. öğrenir. Bunu toplumun tüm diğer kesimleri de bilirler. 19 Mart eylemlerinde gençliğin işçileri sürekli sokağa, greve çağırması da, 1 Mayıs Taksim kararı veren üniversitelilerin işçileri görev başına çağırması, açıklamayı bir öncü işçinin okumasını istemesi de bundandır. İşçilerin büyük bir güçle toplumun sorunlarını sahiplendiği eylemlerin ne kadar etkili olduğu, toplumsal bellekte kayıtlıdır.

İşçilerin kendi günlük sorunlarından yola çıkarak ama onlarla sınırlı kalmadan başka iş yerleriyle ve başka işçilerin eylemleriyle dayanışmaları sınıfın birbirine bağlanarak güçlerini arttırması ve merkezileştirmesi için de hayatidir. Farklı yetenekler

geliştirmiş olan sınıfın tüm unsurlarının kapitalizme karşı mücadelede birbirlerini desteklemeleri, yeteneklerini birbirlerinin gelişimi ve mücadelenin kolaylaştırılması için kullanmaları da önemli. Bu dayanışma ülke sınırlarını tanımadan enternasyonal bir bilinçle geliştirilmeli, sınıfın gelişkinliği ve uluslararası ilişkileri yürütme yeteneği gösterilmelidir.

Burjuvazi kendi sonunu erteleme mücadelesinde işçi sınıfının dayanışma araçlarını, sendikaları ele geçirmek, bozmak, yozlaştırmak için toplumun kesimlerini yanına çekmek ya da çürütmek için durmaksızın çalışır. Sınıf savaşımı böylece her dakika her saniye, tüm taraflarıyla birlikte, tüm alanlarda kesintisiz devam eder.

İşçilerin büyük bir güçle toplumun sorunlarını sahiplendiği eylemlerin ne kadar etkili olduğu, toplumsal bellekte kayıtlıdır.

Sonuç olarak işçi sınıfının öncülerinin kapitalizmin saldırıları karşısında eyleme geçen kesimlerin öylesine yanında olması yetmez. Dayanışmayı, topluma kendisinin nasıl yöneteceğini göstermek ve kendi saflarını eğitmek, güçlendirmek, birleştirmek için bir fırsat olarak görmeli, elinden gelenin en iyisini, en etkilisini yapmalıdır.

Beşiktaş Belediyesi İşçileri: "Mücadelemizi Sürdüreceğiz"

Beşiktaş Belediyesi'nde işten atılan işçiler, 23 Mayıs günü Levent'te bulunan Birlik Parkı'ndan belediye önüne bir yürüyüş yaptı.

"Keyfi İşten Çıkarmalara Son Verilsin, İşimize Geri Dönmek İstiyoruz" pankartı açılan eyleme, üniversite öğrencileri de destek verdi.

Birlik Parkı'ndan sloganlarla Beşiktaş Belediyesi önüne gelen işçiler, burada bir açıklama yaptı.

İşten atılan belediye işçisi Cem Çiftçi'nin yaptığı açıklamada, belediye yönetiminin, farklı SGK kodları kullanarak sessiz sedasız işçi kıyımı gerçekleştirmeye çalıştığını, sadece iş güvencelerinin değil, en

temel hakları olan maaşlarının da sistematik şekilde gasp edilmekte olduğunu belirterek "15 Mayıs'ta ödenmesi gereken maaşlarımız, her ay olduğu gibi bu ay da ödenmemiştir. Aylardır maaşlarımızı zamanında alamıyoruz. Geçtiğimiz ay 'Bu sefer düzenli ödenecek' diyerek söz veren belediye başkan vekili, bugün yine sessiz" dedi.

DİSK Genel-İş Avrupa Yakası 1 No'lu Şubesine seslenen Çiftçi, sendikanın sessizliği sonucu işçilerin yalnızlaştığını ifade ederek, "Sokakta direniş çağrısı yaptığınız halk için değil de, kendi belediyelerinizdeki işçiler için neden tek kelime etmiyorsunuz? Kendi belediyesinde emekçiyi koruyamayan, sokaktaki öğrenciye ya da yurttaşa nasıl sahip çıkabilir?" diye sorarak CHP'li belediyelerdeki işçilerin yaşadıkları sorunlara dikkat çekti.

Öğrencilerden Eylemli Şenlikler

ANKARA | 23 Mayıs günü Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) öğrencileri, geleneksel "Devrim Yürüyüşü"nü kitlesel ve coşkuyla geçirdi. Öğrenciler yürüyüş boyunca "Ji Bo Aşitiyeke Bi Rûmet Cıvaka Demokratîk", "Emperyalizme, Kapitalizme, Faşizme Karşı, Sınıfsız Sömürsüz, Eşit Ve Özgür Bir Dünya İçin ODTÜ Devrime Yürüyor", "Nakba'nın 77. Yılında Denizlerin Yolunda Filistin'in Yanındayız", "Faşizme Ölüm Tek Yol Devrim" ve "Sermaye İçin Değil Toplum İçin Bilim" pankartlarını açtı. Yürüyüş esnasında "baskı duvarı" olarak adlandırdıkları duvarı balyozlarla yıkan öğrenciler "Devrim Stadyumu"na yürüdü.

Devrimci önderlerin fotoğraflarının da taşındığı yürüyüşte 19 Mart'ta başlayan halk isyanına, Filistin mücadelesine, aile politikaları adı altında yürütülen kadın düşmanlığına ve kadına yönelik şiddete, kayyum rektörlerin uyguladığı keyfi yasaklara ve baskılara dikkat çeken pankart, döviz ve sloganlar öne çıktı.

Öğrencilerin eylemleri Devrim Stadyumunda sloganlar eşliğinde son buldu ve stadyuma yeniden mumlarla "DEVİRİM" yazıldı.

İSTANBUL | İstanbul'da 24 Mayıs Cumartesi günü Özgür Üniversite Hareketi Maçka Demokrasi Parkı'nda "Bahar Direniş Şenliği" organize ederek, cezaevinde bulunan tutsak öğrencilerin durumuna dikkat çekmek istedi.

"Ali İsmail Korkmaz İsyanımızdır, Bir Gün Çocuklarımız Özgür Doğacak" pankartı açan öğrenciler şenlik boyunca sloganlar attı, Boğaziçi Üniversitesi'nden tutsak edilen öğrencilerin cezaevinden gönderdiği mektuplar okundu.

Şenlik kapsamında İlkay Akkaya, Deniz Tekin ve Cem Akarsu sahne alırken, İstanbul ve Boğaziçi Üniversitesi'nden müzisyen öğrenciler de etkinlikte yer aldı. Program, öğrencilerin hazırladığı "Hak, Hukuk, Adalet" isimli belgesel gösterimiyle sona erdi.

Etkinliğin ardından sanatçılara yapılan baskınlarda, sahneye çıkan iki sanatçı gözaltına alındı, Cem Akarsu, çıkarıldığı mahkemece "Cumhurbaşkanına hakaret" suçlaması ile tutuklandı.

ESKİŞEHİR | 22 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi öğrencileri, kampüste kendi şenliklerini düzenledi.

Anadolu Park'ta düzenlenen şenlik Anadolu Dayanışma Ağı, Kadın Dayanışma Komiteleri, Eskişehir Lise Dayanışma Ağı, Türkiye Halk Temsilcileri Meclisi (THTM) Öğrenci İnisiyatifi, Sinema Kulübü, Eskişehir Takas Pazarı ve İlerici Fikir Topluluğu imzasıyla gerçekleşti.

Saat 14.00'te pankart boyama etkinliğiyle başlayan şenlik, çeşitli aktivitelerle devam etti, 21.30 civarında da Eskişehir Lise Dayanışma Ağı'nın konseriyle son buldu.

Yoğun yağmura rağmen devam eden şenlikte Ali İsmail Korkmaz ve Berkin Elvan'ın da pankartları açıldı.

Devrimin Hamle Üstünlüğü

Umut Çakır

20 Nisan '25

Ayaklanma, derin ve durgun bir suya atılan taş misali, ilk büyük atılımının etkisiyle oluşan sıra sıra dalgalar halinde kıyılarına vuruyor, dinci-faşist dalgakıranların koruduğu en bakir limanlara ulaşıyor.

Ayaklanma, derin ve durgun bir suya atılan taş misali, ilk büyük atılımının etkisiyle oluşan sıra sıra dalgalar halinde kıyılarına vuruyor, dinci-faşist dalgakıranların koruduğu en bakir limanlara ulaşıyor. Her geçen haftada yeni yeni isyan bölükleri, binler ve onbinler halinde, kendi bildikleri yoldan genel harekete katılıyorlar. Daha derin sıradan hayatını sürdürenlerin, tarihi bir harekete "kendi bildikleri yol"u aşarak ulaşmaları, tek olası yoldur ve ancak küçük-burjuva aydınlar, sıradan insanların bu bağımsız devrimci inisiyatifinden tedirginlik, güvensizlik duyabilir.

Yakalanan ivme, ayaklanmayı "geri dönüşsüz nokta"ya doğru hızla taşıyor. Tuhaf görünen -ama devrimci Marksist yayınları izleyenler için hiç de tuhaf olmayan- durum şu: En geriden gelenler, hızla en ileriye sıçırıyorlar, devrimin en temel sorunları, hedefleri ve

görevleri, çoğu zaman içgüdüsel-kanaat olarak, onların dilinden yansıyor. Buna karşılık, en ileride görünenler ise, sürekli bir tornistan halindeler. Henüz ortalık bu denli karışmamışken, ilişkide oldukları kitlenin öfkesine ayak uydurup "devrim, isyan" vb. laflar edebiliyorlardı. Fakat ayaklanma bu soyut kavramları, hareket halinde, canlı bir içeriğe kavuşturunca, onlar da kendi programlarının gerçek içeriğini sergilemek zorunda kalıyorlar. Ve açıktan, burjuva muhalefet kuyrukçuluğundan, burjuva muhalefet militanlığına geçiş yapıyorlar.

Ayaklanmanın Nisan dalgasında, eylemler içinden karakteristik birkaç enstantane:

İlki, bir lise. Ama yüksek puanlarla girilen, seçkin addedilen liselerden biri. Öğrenciler bir gün değil, neredeyse bir haftadır kesintisiz eylemdeler. Lisenin müdürü, "Siz

mi değiştireceksiniz bu düzeni" diye öğrencileri aşağılamaya girişiyor. Cevap tereddütsüz: "Evet biz değiştireceğiz!"

Diğeri, CHP'nin Yozgat mitinginden. Yoksul ve yaşlı ilerlemiş bir köylü kürsüde. Belli ki canı çok yanıyor, sefaleti, umutsuzluğu gün be gün yaşayan bir yoksul emekçinin tüm yüce öfkesi, dürüstlüğü ile ciğerden konuşuyor: "Biz köylüler" diyor, "bu düzen sürdükçe yoksulluktan kurtulamayız. Bu düzeni yıkalım."

Üçüncü görüntü, ikiye bölünmüş bir ekranda beliriyor. Bir yanda DİSK "Taksim irademizden tek geri adım atmadan 1 Mayıs'ta Kadıköy'deyiz." diyor ve muhalif pozlar takınmaya yeni yeni ısınan Halk TV habercisi Ece Üner'in bile öfkelerini üzerine çekiyor: "Kadıköy, Taksim'in hangi mahallesi?" diyor, daha düne kadar yandaş çöplüğünde eşelenen sunucu. Görüntünün diğer

yarısında, DİSK'in açıklamasıyla aynı saatlerde, Çağlayan adliyesi önünde toplanan üniversiteliler var ve adeta DİSK'e bir yanıt verircesine, 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını açıklıyorlar.

En geriden gelenler ki sonlar sefaletin, açlığın en karanlık tünellerinden geleceksizliğin ve çaresizliğin en koyu gölgelerinden çıkıp geliyorlar alanlara, o karanlıkta keskinleşen sezgileriyle, düzeni yıkmaktan söz ediyorlar. Peki ya kendilerine öncü payesi biçenler? Soyut "devrim" gevezeliklerinin ardına gizlenen gerçek içeriği sergilemek zorunda kalıyorlar. CHP kuyruğuna takıldılar dersek, az söylemiş oluruz. Onlar şimdi alenen, CHP militanlığına soyunuyorlar.

Birgün gazetesinin 18 Nisan nüshasına özel röportaj veriyor Özgür Özel. Söyledikleri kadar hiç dile getirmedikleri de çarpıcı bir röportaj. Darbenin inatçı ve sürekli eylemler sayesinde püskürtüldüğünü dile getiriyor; "...ama bastırıldı diyemem. Çünkü darbecilerin elinde daha hala çok fazla yetki, çok fazla kurum ve çok fazla güç var. Bastırılması demokratik (abç) bir sandığın önümüze geldiği gün mümkün olacak." Röportaj yapanlar öyle hayran dinliyorlar ki, tam da bir gazetecinin sorması gerekeni es geçiyorlar. Bu kadar güç, yetki, kurum darbecilerin elindeyse, sandık nasıl demokratik olacak?

Ertesi gün Birgün başyazarı Doğan Tılıç, kuyrukçuluktan militanlığa geçişin adeta manifestosunu kaleme alıyor. Özel'in sahip olduğu özgüven kadar, bunu karşısında-

En geriden gelenler ki onlar sefaletin, açlığın en karanlık tünellerinden geleceksizliğin ve çaresizliğin en koyu gölgelerinden çıkıp geliyorlar alanlara, o karanlıkta keskinleşen sezgileriyle, düzeni yıkmaktan söz ediyorlar. Peki ya kendilerine öncü payesi biçenler?

kine geçirmesinden çok etkilenmiş. "Otokratik rejimlere karşı mücadelede en önemli güç olan özgüven, ancak durumu doğru tahlilden, doğru yolda ve çok geniş bir kitle desteğiyle yürüdüğünüzün farkında olmaktan gelir." Böylece, bir öncüden beklenen tüm nitelikleri Özel'e yakıştırıyor; doğru tespit, doğru yol ve kitleleri sürükleme becerisi. Dil hemen kuyrukçuluktan militanlığa geçişe kendini uyduruyor, faşizmin yerini "otokratik rejim" gevezeliği alıyor. Tılıç, övgüde kantarın topuzunun kaçtığı bir an için fark ediyor ve Özel'in planında iki eksik tespit ettiğini söylüyor. İlk eksik, sıkı durun, harekete dahil olan herkesin taşıyabileceği bir sembol. Yumruk yerine yıldızın içinden çıkan altı ok, nasıl olurdu? İkinci eksik, basit-net-kısa bir program. İşte zurnanın zırt dediği yer. Çift kaşarlıdır deneyimli reformist, bugünlerde proleter devrimcilerin zafer için "basit-kısa-net" bir program önerdiğini ve bunun için bastırdıklarını elbette bilir. O yüzden bir anlık gaflete düşüp bastığı bu mayından kurtulmak çabasıyla, aslında Özel'in de böyle bir programa sahip olduğunu ekler. O program "parlamentar sisteme geçiş"tir. TBMM'nin 105. yaşını

kutlamaya hazırlandığı günlerde, dalga geçmeyi fazlasıyla hak edecek bu program, Tılıç'ın ayağı altındaki mayını patlatır.

Reformizm, işte böyle çırpına dursun, aynı gazetenin eski yazarlarından Bahadır Özgür, bir televizyon programında çarpıcı bir noktaya işaret ediyor ve diyor ki, "Gezi dahil, önceki tüm büyük eylemlerde insanların bir talebi vardı, şimdi bir şey istedikleri yok. Tersine, iktidara 'Seni istemiyoruz!' diyorlar". Bir ayaklanmanın, kendiliğinden karakteri içinde mümkün olabilecek en ileri noktadan yani doğrudan bir "iktidar sorunu" kapısından giriş yapması, bu sözlerden daha özet, nasıl açıklanabilir? Bir genel hareket, iktidardan bir şey talep etmiyorsa, hedefi varolan iktidarı devirmektir. Yani Tılıç'ın gafletle ayağını bastığı mayın, ayaklanmanın giriş kapısının hemen altındadır. Ve ciddiye alınmayı arzulayan hiçbir siyasi güç, o mayının üzerinden atlayarak, ayaklanmaya dair tek programı, tek öneri ileri süremez. Ve eylemcilerin direşkenliğini, inatçılığını besleyen, eylemi sürekli kılan, onu her seferinde daha geniş kesimlere doğru yayan, tam da giriş kapısının kendisidir: Mart ayaklanması tarih sahnesine, üzerinde "iktidar sorunu"

"Halk rejimin bu saldırıları karşısında kaybetmedi, ancak tam anlamıyla da henüz kazanmıyor. Hamle yapamayanın kaybedeceği koşullara girdik." Peki hamle üstünlüğü dinci faşizmde olabilir mi?

yazan kapıdan girmişti ve reformizmin-oportunizmin en büyük talihsizliği budur.

İşte bu yüzden, ayaklanmacılarda minik, geçici zaferlerle tatmin edilebilecek bir "kazandık!" duygusu yok. Açıkçası, böyle tatmin duygularına ayaklanmacılar hiç ihtiyaç duymuyorlar. Ne tutuklananların alelacele serbest bırakılması, ne kayyum niyetlerinin akamete uğraması ne de -bu listeye eklemesek, anlatmaya çalıştığımız durum aydınlanmayacaktır- Şişli Kent Lokantasının yeniden açılması. Şu sonuncusu için "Zafer!" naralarıyla ortalıkta dolananlar, bir başka hastalığın sendromu. Şimdi başlayan devasa hareketten küçük de olsa zafer bekleyenler, minicik sözünü etmeye değmez kazanımları bağrılarına basanlar, bagajları yenilgi duygusuyla yüklü sol-sosyalist cenahın temsilcileridir. Onlar son otuz beş yılı savunma pozisyonunda geçirdiler. Öyle ki, büyük zaferleri hayal bile edemiyorlar.

En geriden gelenlerin ve en ileriye sıçrayanların zafer tanımları ise çok net, üstelik yediden yetmişe... Bir liselinin dilinde "düze-

Açıkça görüldü ki, hamle üstünlüğü devrimdedir.

ni değiştirmek", yaşlı bir çiftçinin dilinde "düzeni yıkmak". Çok daha makul olmaya çalışanların bile giriştikleri hareketin onları hangi kararlılık noktasına sürükleyeceğini anlamak için, gazeteci Mustafa Balbay'ın Beylikdüzü mitingine dair yazdıklarını okumak yeter. Bilenler bilir, Beylikdüzü, çalışan orta kesim kentlilerin en yoğun yaşadığı ilçedir. Şimdi çoktandır kaybettikleri konformizme uygun mekanları inşa eden İmamoğlu'na bağlılar. Onun tutuklanıp hapse atılması, ilçe sakinlerinin özledikleri konformizme yeniden kavuşmanın imkansızlığını kanıtlamış olmalı ki, mitinge katılanlardan biri, Balbay'a şunları söylüyor: "Haklıyız, haklı kalmalıyız. Provokasyona, kin ve nefret söylemine gelmemek gerekir. Ama İmamoğlu'nu serbest bırakmazlarsa ya Saraya yürüyüş düzenlenmeli ya Silivri'ye." (Cumhuriyet, 19 Nisan) Şimdi okuyucu, ayaklanmacıların en "makul" kesimlerini bile donatmaya başlayan ve ancak bir "iktidar

fethi" ile tatmin olacak kararlılık yanında, Kent Lokantasından zafer duyguları devşirenlerin zavallılığını karşılaştırabilir. Ve zorunlu bir hatırlatma: Bir partinin gücü, kendi kadrolarıyla ve onların çevresinde toplananlarla sınırlı değildir. Bu gücün çapı ancak, benzer düşüncelere varmış olan kitlelerin çapıyla ölçüye vurulabilir.

Gelinen noktayı özetleyen sözler, Yöneylem Araştırma'dan Derya Kömürcü'den geliyor. "Halk rejimin bu saldırıları karşısında kaybetmedi, ancak tam anlamıyla da henüz kazanmıyor. Hamle yapamayanın kaybedeceği koşullara girdik." Peki hamle üstünlüğü dinci faşizmde olabilir mi? Bunun için iktidar, bir nabız yoklaması çektir. 16 Nisan akşamı, gazeteci kılıklı troller aracılığıyla bir söylenti yayıldı. Tüm izinleri kaldırılan polislerin Ankara'ya yığıldığı, gözaltılar için büyük spor salonlarının hazırlandığı ısrarla dile getirildi. Fakat sosyal-medya üzerinden öyle bir öfke fırtınası esti ki, dinci faşist iktidar sözcüleri gecenin yarısında trolleri yalanlamak zorunda kaldı. Açıkça görüldü ki, hamle üstünlüğü devrimdedir.

Sinanların Cüretiyle Devrim!

"Nurhak sana güneş doğmaz/
Uçan kuşlar yuva kurmaz"...
Sinanlar için böyle ağıt yaktı
emekçi halklar. Çünkü Sinanlar, De-
nizler, emekçi halkların
yüreğinde hiç sönme-
yen bir ateş yakmışlardı.
Sinan'ın dediği gibi:

*"Bir kısmımız ve hatta
hepimiz ölebiliriz; ama öyle
bir ateş yakacağız ki, bu
ateş bir daha hiç sönmeye-
cek, söndürülemeyecek."*

Sinan Cemgil, Alpars-
lan Özdoğan, Kadir Man-
ga... '71 yılı, Mayıs'ın son
günü, Nurhaklarda düştü-
ler toprağa.

'71 devrimci kopu-
şunun önderleri, tıpkı
yoldaşları Denizler gibi,
bugün hala emekçilerin
yüreğinde ve bilincinde ya-
şıyor. Onlara ağıtlar yakı-
yor, izinden yürümeye de-
vam ediyor, adlarını kavg
bayraklarına yazıyor.

Onlar Denizlerle bir-
likte Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunu
kurdular. Emperyalizme ve kapita-
lizme karşı savaşın en ön saflarına
koştular. Genç ömürleriyle, gencecik

bedenleriyle hiç sönmeyen devrim
ateşini yaktılar.

Denizler düştü zindana... Sinan-
lar ise onları kurtarmak için NATO

rını ve tüm sınıf kınıyla katletti onları.
Son nefeslerini verirken bile inançla-
rını kaybetmediler. Ne onlar vazgeçti
devrim düşünden ne de onlara inan-
lar... Ezilen tüm halklara, Kürt
halkına, kadınlara, işçilere ve
yoksul köylülüğe bir umut ışığı
oldular.

Toprağa düşmelerinden bu
yana yarım asırdan fazla zaman
geçti. Faşizm, Nurhak savaşı-
larını halkların yüreğinden ve
bilincinden silemedi. Nurhak'ın
ateşi hala yolunu kaybedene
bir ışık olmaya devam ediyor.
Sinanların kavg bayrağı nasıl
Gezi Parkı'nda dalgalandıysa,
bugün aynı şekilde Beyazıt
sokaklarında dalgalanıyor.
Nurhak'tan Gezi'ye, Gezi'den
Beyazıt barikatlarına mücadele
sürüyor.

**Nurhak'ta Yanan Devrim Ate-
şi Sönmeyecek!
Nurhak Savaşçıları
Kavgamızda Yaşıyor!**

Mücadele Birliği Platformu

Nurhak'ta Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek!

**31 Mayıs Cumartesi
11.00
Karacaahmet Mezarlığı**

üssünü basmaya. Kürecik Radar Üs-
sü'ne karşı eylem hazırlığı içindeyken
Nurhak dağlarında pusuya düştüler.
Düşman hız kesmeden sardı etrafla-

Orhan İyiler'in Kaleminden Nurhak Savaşçıları

"Sinan,

*Sana hem çok kızıyorum hem çok borçlu olduğumu biliyorum.
Bana dünyayı, sanatı, düşünceyi kavratmış için gerçekten sana,
arkadaşlarına, yoldaşlara çok şey borçluyum. (...) Mücadelenizin
diriliğini kucaklıyor, size sırtını dönmüş olanların hayata nasıl teslim
olduklarını sana ayrıca iletmek isterdim sevgili kardeşim. Ne ki za-
man iyice daraldı. Hoşça kal..."*

71 Devrimci kopuşunun simgelerinden biri olan Sinan Cem-
gil'in aile dostu olan yazar Orhan İyiler böyle seslenmişti Sinan'a.
Sinan'a ve Nurhak'ta yanında düşen kavg arkadaşları Kadir ve
Alparslan'a olan borcunu bir nebze ödemek adına kaleme aldı
"Öldükleriyle Kalmadılar" kitabını. Cemgil ailesinin evine bir ateş
gibi düşen ölüm haberiyle başlayan yolculuk hikayelerine tanık
olan biri olarak İyiler, anadolunun bu küçük köyünde yaşadıkları-
nı hem acıyla hem de gururla anlatıyor.

Öldükleriyle kalmayanlar için yazılan bu anı roman, bu top-
raklarda yetişmiş tüm devrimcilerin anısına bir saygı duruşudur...

